

paa Finanslovsforslaget opført et Beløb af 5,000 Kr. til dette Bjemed. Det blev udstemt i Folketinget, blev genindsat i Landstinget, men blev ikke optaget i Budgettet. Det sidste maa naturligvis Landstinget finde sig i, da vi ikke have faaet nogen ordinær Finanslov, men som sagt, de Bemærkninger, som kom fra det ærede Mindretals Side, glæde mig, thi i disse Udtalelser ligger jo, at Mindretallet har fundet, at denne Udgift, var egnet til at komme op i Budgettet, altsaa en Udgift, der hørte til, hvad der kunde siges, at være fornødent til Regeringens forsvarelige Førelse, og det til Trods for, at denne Udgift ikke havde fundet det andet Tings Behag. — Jeg skal, siden ingen af de højtærede Ministre have haft Lejlighed til at komme ind derpaa, dog for at forebygge Misforstaaelse gøre, hvad jeg ellers ikke vilde have gjort, nemlig gentage, hvad jeg sagde i Fjor med Hensyn til det ærede Mindretals Bemærkninger i Anledning af de Besvarelser, som Statsrevisionen ikke har modtaget paa dens Henvendelse til forfættelige Ministre. Det forekommer mig, at det ærede Mindretal udtalte sig, som om Instruksen for Statsrevisionen ligefrem paa lagde Regeringsautoriteten Forpligtelsen til at svare inden en vis Tid, og skønt jeg tilstrækkelig paaviste i Fjor, at det ikke forholdt sig saa, mener jeg, at da det atter er kommet frem her i Aar, kan det ikke godt gaa, at det ikke møder nogen Modsigelse, thi det er jo som bekendt en Misforstaaelse af § 5 i Instruksen for Statsrevisionen. Den paalægger Statsrevisorerne en Forpligtelse, nemlig Forpligtelsen til at spørge i god Tid, spørge saa betids, at de kunne afgive deres Betænkning inden 1ste Oktober, og dernæst, naar de have spurgt, saa vente 8 Uger paa Svar, inden de foretage videre, særlig i Retning af at afgive deres Betænkning, men denne Bestemmelse paalægger jo ikke Regeringen nogen Forpligtelse til at svare inden den Tid og kan selvfølgelig heller ikke gøre det. Regeringen har ikke nogen som helst Del i Tilblivelsen af Instruksen for Statsrevisorerne. Den fylder udelukkende Rigsdagen sin Tilblivelse. Et andet er, at den kan indeholde en Forudsætning om, at Svaret kan ventes at indløbe i en Frist af 8 Uger, og det er noget, som er selvfølgeligt, at man kan vente, at Regeringen svarer saa hurtigt, som den efter Omstændighederne kan, noget, man vel heller ikke har nogen Grund til at klage over ikke er stet; mig er det ikke bekendt. Men man erindre, at det kan hænde enhver, der har noget med Administration at gøre, ja, det kan hænde selv de mindste Kontorer, at man

ikke er i Stand til at give et Svar i Løbet af 8 Uger, det er noget, som meget ofte hænder paa de underordnede Kontorer i Forhold til Ministeriet; vedkommende bliver spurgt, og der ventes Svar, et Par Maanedere efter kommer en Erindring fra Ministeriet, hvorfor man ikke svarer. Der gaar maaste et Par Maanedere endnu, inden Svaret afgives, thi der kan foreligge Omstændigheder, over hvilke man ikke er Herre, og som udenforstaaende ikke kunne kende noget til. Men jeg tror, det er rigtigt at fremhæve dette, thi det kan ikke nytte at ville hovmesterere de høje Ministre i Anledning af, at det stundom hænder, at Statsrevisionen kommer til at vente noget paa Svar. Det gør jo heller ikke saa meget, om det ikke sker saa hurtigt; Meddelelsen kan jo tilflyde Rigsdagen paa anden Maade, muligvis ved næste Aars Statsrevisionsbetænkning, men i hvert Fald er det sikkert, at det ærede Mindretals Bemærkning gaar ud fra urigtige Forudsætninger.

Th. Nielsen: Til den højtærede Finansministers Bemærkning om Bestindien skal jeg sige et Par Ord. Han sagde, at jeg maatte have overset, at der er svaret Kenter af Sufferogieriet, og at der endog er kommet nogle Afdrag. Nej, det har jeg ikke overset, jeg ved meget vel, at der er kommet et Par spredte Afdrag, og at der er stet nogen Formindstelse i Kenterestancerne, der for øvrigt endnu ere over 500,000 Kr. Jeg ved meget vel, at denne Restance har været 50,000 Kr. større, end den er for Øjeblikket, men det er jo Ubetydeligheder, og mine Angivelser ere korrekte. Underbalancen er over $\frac{1}{2}$ Million Kr. om Aaret. Faktum er, at der i Fjor var et Understud paa $6\frac{1}{2}$ Million Kr., medens det nu er over 7 Millioner. Og at Tallene ere rigtig angivne, er jo det vigtigste. Om jeg har udtalt mig med mere eller mindre Skarphed om Kenterne, har jo mindre at sige. Jeg har som sagt ikke overset denne Formindstelse i Restancerne, det er mig vel bekendt, at Sufferogieriet har givet et lille Afdrag, men i Realiteten forandrer det ikke Stillingen. — Den ærede Ordfører var glad over, at Mindretallet havde godkendt Landstingets Berettigelse, eller udtalt sig om Landstingets Berettigelse til at behandle Finansloven i Detaillerne. Jeg synes, det er mærkværdigt at kunne glæde sig derved, for det er jo noget, der er hjemlet i Grundloven, og den ærede Ordfører har ikke kunnet paa-vise, at jeg har bestridt Grundloven eller dens enkelte Paragraffer paa noget Punkt, og altsaa har jeg heller ikke kunnet gøre det, hvad Landstingets Berettigelse til at